

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ເລກທີ 48 /ສປປ

ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ
ການຄໍ້າປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ

- ອີງຕາມລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1 ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຕົກລົງຮັບຮອງເອົາແລ້ວ;
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 29/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ພຶດສະພາ 2005 ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄໍ້າປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີ ຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 10/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 23 ພຶດສະພາ 2005.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄໍ້າປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ.

ມາດຕາ 2: ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 25 ພຶດສະພາ 2005

ປະທານປະເທດແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ຄໍາໄຕ ສີພັນດອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 29 /ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ
ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ
ການຄ້າປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ

- ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂໍ້ທີ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ມາດຕາ 3 ຂໍ້ທີ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ກ່ຽວກັບ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ;

- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ແຜນການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງກົດໝາຍ 5 ປີ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ V ສະບັບເລກທີ 71/ສພຊ, ລົງວັນທີ 12 ຕຸລາ 2002;

ພາຍຫລັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນເທື່ອທີ 7 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ V ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄ້າປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ ໃນວາລະປະຊຸມຕອນເຊົ້າ ຂອງວັນທີ 20 ພຶດສະພາ 2005.

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄ້າປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເປັນເອກະສັນ.

ມາດຕາ 2: ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20 ພຶດສະພາ 2005

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະໝານ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 06 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20 ພຶດສະພາ 2005

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການຄ້າປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ

ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄ້າປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄ້າປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ, ເສີມຂະຫຍາຍສາຍພົວພັນທາງດ້ານຊັບສິນ ໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 2. ການຄ້າປະກັນ

ການຄ້າປະກັນ ແມ່ນການຮັບປະກັນການປະຕິບັດພັນທະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ຫລື ສັນຍາ.

ມາດຕາ 3. ປະເພດການຄ້າປະກັນ

ການຄ້າປະກັນມີ ສອງ ປະເພດຄື:

- ການຄ້າປະກັນຕາມກົດໝາຍ;
- ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາ.

ມາດຕາ 4. ການຄ້າປະກັນຕາມກົດຫມາຍ

ການຄ້າປະກັນຕາມກົດຫມາຍ ແມ່ນການຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນ ຫລື ພັນທະອື່ນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດຫມາຍ ໂດຍອີງໃສ່ເຫດຜົນທາງດ້ານມະນຸດສະທຳ ແລະ ທາງດ້ານຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດເຊັ່ນ: ການຈ່າຍຄ່າແຮງງານ, ເງິນເດືອນ ຫລື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດຫມາຍແຮງງານ, ການເສັຍພາສີ-ອາກອນ ແລະ ການຈ່າຍອື່ນໆ ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຊາດຊຶ່ງບໍ່ກວມເອົາຫນີ້ສິນ ຫລື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ ທີ່ເກີດຈາກສັນຍາລະຫວ່າງ ລັດກັບບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ.

ມາດຕາ 5. ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາ

ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາ ແມ່ນການຕົກລົງຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນ ລະຫວ່າງ ເຈົ້າຫນີ້ກັບລູກຫນີ້ ຫລື ການຕົກລົງ ໃຊ້ຫນີ້ສິນແທນລູກຫນີ້ ໂດຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີທີ່ລູກຫນີ້ຫາກບໍ່ປະຕິບັດສັນຍາ.

ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາມີສອງຢ່າງຄື:

- ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາດ້ວຍຊັບ;
- ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ.

ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາດ້ວຍຊັບ ແມ່ນການຕົກລົງ ລະຫວ່າງ ເຈົ້າຫນີ້ກັບລູກຫນີ້ ຊຶ່ງລູກຫນີ້ໄດ້ເອົາຊັບ ຫລື ເອກະສານຢັ້ງຢືນຊັບ ໄປໄວ້ໃນການຄອບຄອງຂອງເຈົ້າຫນີ້ ຫລື ໄວ້ນຳບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຫລື ຊັບດັ່ງກ່າວໄດ້ມີການກຳນົດໄວ້ຢ່າງຈະແຈ້ງຢູ່ໃນສັນຍາຄ້າປະກັນ; ເຈົ້າຫນີ້ດັ່ງກ່າວມີບຸລິມະສິດໃນການໄດ້ຮັບການໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນດ້ວຍຊັບນັ້ນ.

ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ແມ່ນສັນຍາຊຶ່ງບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໄດ້ຕົກລົງໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນ ຫລື ປະຕິບັດພັນທະອື່ນຕາງລູກຫນີ້ ໃນກໍລະນີທີ່ລູກຫນີ້ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນ ຫລື ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະອື່ນດ້ວຍຕົນເອງ.

ມາດຕາ 6. ຮູບການ, ເນື້ອໃນ ແລະເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາຄ້າປະກັນ

ການເຮັດສັນຍາຄ້າປະກັນ ໃຫ້ອີງໃສ່ຮູບການ, ເນື້ອໃນ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາ ທົ່ວໄປ ຊຶ່ງໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍ ຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ. ສັນຍາຄ້າປະກັນອາດຈະເຮັດພ້ອມກັນກັບ ສັນຍາກູ້ຢືມ ຫລື ເຮັດລຸນຫລັງກໍໄດ້. ສັນຍາຄ້າປະກັນອາດຈະເຮັດໃສ່ເອກະສານ ດຽວກັນກັບສັນຍາກູ້ຢືມ ຫລື ເຮັດເປັນສັນຍາໜຶ່ງຕ່າງຫາກກໍໄດ້.

ມາດຕາ 7. ລຳດັບບຸລິມະສິດຂອງການຄ້າປະກັນ

ການໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນດ້ວຍການຄ້າປະກັນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລຳດັບບຸລິມະສິດດັ່ງນີ້ :

- ການຄ້າປະກັນຕາມກົດຫມາຍ;
- ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາ.

ບຸລິມະສິດທີ່ກ່າວມາເທິງນີ້ ຈະຖືກນຳໃຊ້ກໍຕໍ່ເມື່ອລູກໜີ້ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ, ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ຫລື ຖືກສານຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ.

ມາດຕາ 8. ຮູບແບບການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາ

ການຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາມີ ສາມ ຮູບແບບດັ່ງນີ້ :

- ການຄ້າປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ;
- ການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ;
- ການຄ້າປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ.

ມາດຕາ 9. ສິດໃນການຄ້າປະກັນໂດຍວິສາຫະກິດຂອງລັດ

ລັດວິສາຫະກິດ ຫລື ລັດວິສາຫະກິດປະສົມ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ສາມາດເອົາຊັບສິນຂອງຕົນ ໄປເປັນຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນໄດ້ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ສຳລັບທີ່ດິນນັ້ນ ລັດວິສາຫະກິດ ຫລື ລັດວິສາຫະກິດປະສົມ, ໂດຍໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກ ສະພາບໍລິຫານ, ສາມາດນຳໄປຄ້າປະກັນໄດ້ ແຕ່ສິດໃຊ້ໃນຂອບເຂດກຳນົດເວລາ ຕາມການອະນຸຍາດຂອງລັດຖະບານ.

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການລະອຽດ ກ່ຽວກັບການເອົາຊັບສິນ ຂອງລັດວິສາຫະກິດ ຫລື ລັດວິສາຫະກິດປະສົມ ໄປເປັນຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນ.

ຫມວດທີ II

ການຄ້າປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ

ມາດຕາ 10. ການຄ້າປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ

ການຄ້າປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າການຊວດຈຳ ແມ່ນການຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຫລື ການປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ດ້ວຍຊັບທີ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້.

ມາດຕາ 11. ປະເພດການຊວດຈຳ

ການຊວດຈຳມີ ຫ້າ ປະເພດຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

- ການຊວດຈຳດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ;
- ການຊວດຈຳດ້ວຍເອກະສານເຊັ່ນ: ເອກະສານຢັ້ງຢືນກຳມະສິດ, ໃບຮຸ້ນ, ໃບຮຸ້ນກູ້, ພັນທະບັດ;
- ການຊວດຈຳດ້ວຍສິນຄ້າໃນສາງ;
- ການຊວດຈຳດ້ວຍຊັບສິນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນເຊັ່ນ: ຮຸ້ນໃນບໍລິສັດ, ຊັບສິນທາງບັນຍາ, ເງິນຝາກ

ທະນາຄານ, ສິດຕາມສັນຍາ, ສິດໃນການຮັບຊັບສິນ ຫລື ວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ການອະນຸຍາດ, ການຮັບຮອງ ຫລື ສິດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ;

- ການຊວດຈຳດ້ວຍຊັບສິນ ຫລື ຫມາກຜົນຂອງໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ທີ່ຮັບປະກັນວ່າຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນໃນອະນາຄົດ.

ມາດຕາ 12. ການຊວດຈຳດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ

ການຊວດຈຳດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ ແມ່ນສັນຍາຊຶ່ງລູກຫນີ້ໄດ້ເອົາວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຂອງຕົນໄວ້ໃນການຄອບຄອງຂອງເຈົ້າຫນີ້ ຫລື ໄວ້ນຳຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍ ຫລື ໃນເມື່ອລູກຫນີ້ໄດ້ກຳນົດວັດຖຸສິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວຢ່າງຈະແຈ້ງໃນສັນຍາຊວດຈຳ ເພື່ອຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນ ຫລື ພັນທະອື່ນ ແຕ່ລູກຫນີ້ຍັງເປັນຜູ້ຄອບຄອງວັດຖຸສິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວຢູ່.

ມາດຕາ 13. ເງື່ອນໄຂຂອງການຊວດຈຳດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ

ການຊວດຈຳດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ ປະກອບດ້ວຍ ເງື່ອນໄຂດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ມີສັນຍາໃຊ້ໜີ້ ຊຶ່ງເປັນສັນຍາຊວດຈຳທີ່ຮັບປະກັນດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ;
2. ວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ ຕ້ອງເປັນກຳມະສິດຂອງລູກຫນີ້ ຫລື ຂອງບຸກຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ມອບສິດຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ນຳມາຊວດຈຳ;
3. ວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ ຕ້ອງນຳໄປໄວ້ໃນການຄອບຄອງຂອງເຈົ້າຫນີ້ ຫລື ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ທັງສອງຝ່າຍເຫັນດີເຫັນພ້ອມນຳກັນ.

ມາດຕາ 14. ຜົນຂອງການຊວດຈຳດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ

ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນຳໄປຊວດຈຳນັ້ນ ຍັງເປັນກຳມະສິດຂອງລູກຫນີ້ຢູ່ ແຕ່ຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງເຈົ້າຫນີ້ ຫລື ຂອງບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍໃຫ້ປົກປັກຮັກສາວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ. ເຈົ້າຫນີ້ອື່ນໆ ບໍ່ມີສິດຍຶດເອົາວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນຳມາຊວດຈຳນັ້ນ. ເຈົ້າຫນີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ຫລື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍໃຫ້ປົກປັກຮັກສາວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ ບໍ່ມີສິດນຳໃຊ້ ຫລື ຮັບຫມາກຜົນຈາກ ວັດຖຸສິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກລູກຫນີ້. ເຈົ້າຫນີ້ ຫລື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍໃຫ້ປົກປັກຮັກສາວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນ ຖ້າວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ ຫາກມີການເປ່ເພເສ້ຍຫາຍ ຍ້ອນຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຊຶ່ງນຳມາຊວດຈຳນັ້ນ ຫາກຕົກເຮັຍເສ້ຍຫາຍ ຫລື ຖືກລັກເຈົ້າຫນີ້ ຫລື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍໃຫ້ປົກປັກຮັກສາມີສິດທວງ, ຕິດຕາມເອົາວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນຄືນ.

ເມື່ອລູກຫນີ້ ຫາກໄດ້ໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນຫມົດແລ້ວ ສັນຍາຊວດຈຳກໍຈະສິ້ນສຸດລົງ. ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນຳມາຊວດຈຳນັ້ນ ຕ້ອງສົ່ງຄືນໃຫ້ລູກຫນີ້. ຖ້າວ່າລູກຫນີ້ ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນຕາມກຳນົດເວລາ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນຳມາຊວດຈຳນັ້ນ ກໍຈະຕົກເປັນກຳມະສິດຂອງເຈົ້າຫນີ້. ໃນກໍລະນີທີ່ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນຳມາຊວດຈຳນັ້ນ ຫາກມີລາຄາສູງກວ່າຫນີ້ສິນ, ເຈົ້າຫນີ້ສາມາດເສັ້ງເອົາ, ຂາຍວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນຳມາຊວດຈຳນັ້ນຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ຫລື ປະມູນຂາຍ. ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຫັກເອົາຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍ

ແລ້ວ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຕ້ອງສົ່ງຄືນໃຫ້ລູກໜີ້. ຖ້າວ່າຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການຂາຍວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນຳມາ
ຊວດຈຳນັ້ນ ຫາກບໍ່ພຽງພໍກັບໜີ້ສິນ ແມ່ນໃຫ້ລູກໜີ້ຕື່ມໃສ່ຈົນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 15. ການຊວດຈຳດ້ວຍເອກະສານ

ການຊວດຈຳດ້ວຍເອກະສານ ແມ່ນສັນຍາຊຶ່ງລູກໜີ້ໄດ້ມອບເອກະສານຍັງຢືນກຳມະສິດສັງຫາລິ
ມະຊັບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ, ແຕ່ລູກໜີ້ຍັງມີສິດຄອບຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້
ຊັບດັ່ງກ່າວຕໍ່ໄປ.

ໃນການຊວດຈຳດ້ວຍເອກະສານ ລູກໜີ້ຍັງເປັນເຈົ້າກຳມະສິດໃນຊັບ ແລະ ມີສິດນຳໃຊ້ຊັບ
ດັ່ງກ່າວ ແຕ່ບໍ່ມີສິດຂາຍ, ໂອນ ຫລື ນຳໄປຊວດຈຳຕໍ່. ນອກຈາກນີ້ ລູກໜີ້ຕ້ອງປົກປັກຮັກສາວັດຖຸສິ່ງ
ຂອງດັ່ງກ່າວໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບເດີມ.

ມາດຕາ 16. ສິດຂອງເຈົ້າໜີ້ໃນການຊວດຈຳດ້ວຍເອກະສານ

ໃນການຊວດຈຳດ້ວຍເອກະສານນັ້ນ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດ:

- ທວງທາວ, ຕິດຕາມເອົາສັງຫາລິມະຊັບທີ່ໄດ້ນຳມາຊວດຈຳນັ້ນ ໃນກໍລະນີທີ່ຊັບດັ່ງກ່າວ
ຫາກຢູ່ນຳບຸກຄົນອື່ນ;
- ໄດ້ຮັບການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ດ້ວຍມູນຄ່າຂອງສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ນຳມາຊວດຈຳກ່ອນເຈົ້າໜີ້
ຜູ້ອື່ນ;
- ສະເໜີໃຫ້ທຳການປະມຸນຂາຍສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ.

ມາດຕາ 17. ການຊວດຈຳດ້ວຍສິນຄ້າໃນສາງ

ການຊວດຈຳດ້ວຍສິນຄ້າໃນສາງ ແມ່ນການນຳເອົາໃບຍັງຢືນສິນຄ້າໃນສາງ ໄປຄ້າປະກັນການໃຊ້
ແທນໜີ້ສິນນຳເຈົ້າໜີ້. ໃບຍັງຢືນສິນຄ້າໃນສາງສາມາດປ່ຽນມືໄດ້. ສ່ວນລະບຽບການລະອຽດກ່ຽວກັບ
ໃບຍັງຢືນສິນຄ້າໃນສາງນັ້ນ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 18. ການກຳນົດລັກສະນະ ແລະ ການຕີມູນຄ່າຂອງສັງຫາລິມະຊັບ

ສັງຫາລິມະຊັບຊຶ່ງນຳໄປຊວດຈຳນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດລັກສະນະ ແລະ ມູນຄ່າຢ່າງຄົບຖ້ວນໄວ້ໃນສັນ
ຍາ ຕາມການເຫັນດີເຫັນພ້ອມຂອງຄູ່ສັນຍາທັງສອງຝ່າຍ.

ມາດຕາ 19. ການຊວດຈຳດ້ວຍຊັບສິນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ

ຊັບສິນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ຊັບສິນ ຫລື ຫມາກຜົນຂອງໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການໃດໜຶ່ງທີ່ຮັບ
ປະກັນວ່າຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນໃນອະນາຄົດ ສາມາດນຳໄປຊວດຈຳໄດ້. ສິດຕໍ່ຊັບສິນ ຫລື ຫມາກຜົນ
ດັ່ງກ່າວ ກໍສາມາດຂາຍ, ແລກປ່ຽນ ຫລື ມອບໃຫ້ເປັນກຳມະສິດແກ່ບຸກຄົນອື່ນໄດ້.

ຫມວດທີ III
ການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ

ມາດຕາ 20. ການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ

ການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ແມ່ນການຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຫລື ພັນທະອື່ນ ແກ່ເຈົ້າໜີ້ ດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ຫລື ດ້ວຍສິດນຳໃຊ້ອະສັງຫາລິມະຊັບຂອງລູກໜີ້ເຊັ່ນ: ທີ່ດິນ, ເຮືອນ, ໂຮງຈັກໂຮງງານ ໂດຍເອົາໃບຢັ້ງຢືນກຳມະສິດ ຫລື ເອກະສານຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ຊັບດັ່ງກ່າວໄປ ໄວ້ໃນການຄອບຄອງຂອງເຈົ້າໜີ້ ຫລື ໄວ້ນຳບຸກຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ. ສຳລັບການຄ້າປະກັນດ້ວຍ ສິດໃຊ້ອະສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄຳເຫັນດີຈາກເຈົ້າຂອງຊັບເສັຍກ່ອນ.

ມາດຕາ 21. ຮູບການຂອງສັນຍາຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ

ສັນຍາຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ຕ້ອງເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ໃນສອງຮູບການດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ເຮັດຂຶ້ນໂດຍຄູ່ສັນຍາ ຊຶ່ງໜ້າພະນັກງານທະບຽນສານ ຫລື ນາຍບ້ານ ພ້ອມດ້ວຍພະ ຍານສາມຄົນ;
- ເຮັດຂຶ້ນໂດຍຄູ່ສັນຍາຊຶ່ງໜ້າພະຍານສາມຄົນ.

ສັນຍາຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ສາມາດເຮັດຢູ່ຕ່າງປະເທດໄດ້ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ສັນຍາຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ຕັ້ງຢູ່ຕ່າງປະເທດນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ມີຜົນໃຊ້ໄດ້ຢູ່ ສປປ ລາວ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ກົດໝາຍຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 22. ການກຳນົດມູນຄ່າ ແລະ ລັກສະນະຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບ

ສັນຍາຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດມູນຄ່າ ແລະ ລັກສະນະຂອງອະສັງຫາ ລິມະຊັບຢ່າງລະອຽດເຊັ່ນ: ປະເພດ, ຊະນິດ, ຂະໜາດ, ຄຸນນະພາບ, ຈຳນວນ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງ ຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບ ຊຶ່ງນຳມາຄ້າປະກັນນັ້ນ.

ມາດຕາ 23. ການສ້ອມແປງ, ປັບປຸງ ຫລື ເພີ່ມເຕີມ

ຖ້າວ່າຊັບທີ່ນຳມາຄ້າປະກັນນັ້ນ ຫາກມີການສ້ອມແປງ, ປັບປຸງ ຫລື ເພີ່ມເຕີມ ກໍໃຫ້ນັບເຂົ້າໃນ ມູນຄ່າຂອງຊັບດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 24. ການນຳໃຊ້ອະສັງຫາລິມະຊັບ

ອະສັງຫາລິມະຊັບຊຶ່ງນຳໄປຄ້າປະກັນນັ້ນ ລູກໜີ້ຕ້ອງນຳໃຊ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສາໃຫ້ ຢູ່ໃນສະ ພາບປົກກະຕິ, ລູກໜີ້ຈະເຮັດໃຫ້ອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ນຳມາຄ້າປະກັນນັ້ນ ຫລຸດມູນຄ່າລົງບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກບໍ່ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າໜີ້.

ມາດຕາ 25. ສິດຂອງເຈົ້າໜີ້

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ມີບຸລິມະສິດໄດ້ຮັບການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນກ່ອນ ເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນ ທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ ຫລື ເຈົ້າໜີ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຄ້າປະກັນນຳຫຼັງຕົນ ກ່ຽວກັບຊັບນັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ລູກໜີ້ບໍ່ມີສິດຂາຍ, ມອບ ຫລື ແລກປ່ຽນຊັບທີ່ນຳໄປຄ້າປະກັນນັ້ນ. ຖ້າຫາກລະເມີດ ເຈົ້າໜີ້ ມີສິດທວງທາວ, ຕິດຕາມເອົາຊັບນັ້ນຄືນ. ລູກໜີ້ເປັນຜູ້ຮັບພາລະການໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການທວງທາວ, ຕິດ ຕາມເອົາຊັບນັ້ນຄືນ ລວມທັງຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການລະເມີດນັ້ນ.

ເຈົ້າໜີ້ມີສິດປະມູນຂາຍຊັບທີ່ນຳມາຄ້າປະກັນນັ້ນ ເພື່ອໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ພ້ອມທັງດອກເບ້ຍໃຫ້ ຕົນ ໃນກໍລະນີທີ່ລູກໜີ້ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນຕາມກຳນົດເວລາ.

ຫມວດທີ IV

ການຄ້າປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ

ມາດຕາ 26. ການຄ້າປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ

ການຄ້າປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ ແມ່ນການທີ່ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ໄດ້ ຕົກລົງໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຫລື ປະຕິບັດພັນທະອື່ນຕາງລູກໜີ້ ໂດຍມີສັນຍາຄ້າປະກັນ ຢ່າງເປັນລາຍລັກ ອັກສອນ ໃນກໍລະນີທີ່ລູກໜີ້ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຫລື ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະອື່ນດ້ວຍຕົນເອງ.

ຜູ້ຄ້າປະກັນສາມາດເອົາອະສັງຫາລິມະຊັບ ຫລື ສັງຫາລິມະຊັບ ຊຶ່ງເປັນກຳມະສິດຂອງຕົນນຳມາ ຄ້າປະກັນຕໍ່ມອີກກໍໄດ້.

ມາດຕາ 27. ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຄ້າປະກັນ

ຜູ້ຄ້າປະກັນອາດຈະຄ້າປະກັນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນທັງໝົດ ຫລື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງກໍໄດ້. ຜູ້ຄ້າ ປະກັນຕ້ອງໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງໄວ້ໃນສັນຍາຄ້າປະກັນ. ໃນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນນັ້ນ ຜູ້ຄ້າ ປະກັນມີພັນທະໃຊ້ແທນພຽງແຕ່ຕົ້ນທຶນເທົ່ານັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ສັນຍາຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ໃນກໍລະນີລູກໜີ້ ຫາກມີຄວາມສາມາດໃຊ້ແທນໜີ້ສິນໄດ້ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ສ່ວນທີ່ຍັງ ເຫລືອນັ້ນ ແມ່ນຜູ້ຄ້າປະກັນຕ້ອງໃຊ້ແທນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນຈຳນວນໜີ້ສິນທີ່ຜູ້ກ່ຽວຕົກລົງຄ້າປະກັນ.

ເມື່ອເຖິງກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນສັນຍາແລ້ວ ເຈົ້າໜີ້ຕ້ອງທວງທາວເອົານຳລູກໜີ້ເສັຍກ່ອນ, ຖ້າ ວ່າລູກໜີ້ ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນແລ້ວ ເຈົ້າໜີ້ຈຶ່ງມີສິດທວງເອົານຳຜູ້ຄ້າປະກັນໄດ້.

ຜູ້ຄ້າປະກັນ ມີສິດປົກປ້ອງລູກໜີ້ທີ່ຕົນຄ້າປະກັນນັ້ນ. ຜູ້ຄ້າປະກັນ ແລະ ລູກໜີ້ ມີພັນທະ ແຈ້ງໃຫ້ກັນຊາບ ກ່ຽວກັບການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນທີ່ຕົນໄດ້ປະຕິບັດໄປແລ້ວ. ຜູ້ຄ້າປະກັນທີ່ໄດ້ໃຊ້ໜີ້ສິນທັງ ຫມົດ ຫລື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ແທນລູກໜີ້ແລ້ວນັ້ນ ກໍກາຍມາເປັນເຈົ້າໜີ້ຂອງລູກໜີ້ຜູ້ນັ້ນ ແລະ ມີ ສິດທວງເອົາຕົ້ນທຶນທີ່ຕົນໄດ້ຈ່າຍໄປແລ້ວ ລວມທັງດອກເບ້ຍ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ຖ້າຫາກໄດ້ຕົກລົງ ກັນໄວ້ໃນສັນຍາ.

ມາດຕາ 28. ຜູ້ຄ້າປະກັນຮ່ວມ

ໜີ້ສິນອາດຈະຖືກຄ້າປະກັນດ້ວຍສອງຄົນ ຫລື ຫລາຍກວ່ານັ້ນຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ຜູ້ຄ້າປະກັນຮ່ວມໃນສັນຍາດຽວ ຫລື ຫລາຍສັນຍາກໍໄດ້.

ຜູ້ຄ້າປະກັນຮ່ວມແຕ່ລະຄົນຈະຄ້າປະກັນໜີ້ສິນຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ ຫລື ຫນ້ອຍກວ່ານັ້ນກໍໄດ້ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ. ໃນກໍລະນີການຄ້າປະກັນແຕ່ລະຄົນຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍນັ້ນ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດທວງເອົາໜີ້ສິນທັງໝົດນໍາຜູ້ຄ້າປະກັນຮ່ວມຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງກໍໄດ້.

ໃນກໍລະນີການຄ້າປະກັນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງນັ້ນ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດທວງເອົາໜີ້ສິນນໍາຜູ້ຄ້າປະກັນຮ່ວມຕາມສ່ວນທີ່ຜູ້ກ່ຽວຮັບຜິດຊອບ.

ໃນເມື່ອລູກໜີ້ຫາກໄດ້ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງແລ້ວ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດທວງເອົາໜີ້ສິນທີ່ຍັງເຫລືອນັ້ນ ນໍາຜູ້ຄ້າປະກັນຮ່ວມຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງກໍໄດ້ ຖ້າຫາກແມ່ນການຄ້າປະກັນໜີ້ສິນຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ. ຖ້າແມ່ນການຄ້າປະກັນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດທວງເອົາໜີ້ສິນຕາມພູດຂອງແຕ່ລະຄົນຮັບຜິດຊອບ.

ມາດຕາ 29. ຜູ້ຄ້າປະກັນເສ້ຍຊີວິດ ຫລື ເສ້ຍຈິດ

ເມື່ອຜູ້ຄ້າປະກັນຫາກເສ້ຍຊີວິດ ຫລື ເສ້ຍຈິດ ການຄ້າປະກັນນັ້ນ ແມ່ນສືບຕໍ່ ໂດຍຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫລື ຜູ້ປົກຄອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ມູນມໍຣະດົກ ແລະ ພື້ນຖານການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ.

ມາດຕາ 30. ການພົ້ນຈາກການຄ້າປະກັນ

ຜູ້ຄ້າປະກັນຈະພົ້ນຈາກການຄ້າປະກັນໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ລູກໜີ້ໄດ້ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນຫມົດແລ້ວ;
- ຜູ້ຄ້າປະກັນໄດ້ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາ;
- ມີການປ່ຽນແປງ, ເພີ່ມເຕີມເນື້ອໃນສັນຍາລະຫວ່າງລູກໜີ້ ແລະ ເຈົ້າໜີ້ ໂດຍຜູ້ຄ້າປະກັນ ບໍ່ເຫັນດີນໍາ.

**ຫມວດທີ V
ລະບຽບການລວມຂອງການຄ້າປະກັນ**

ມາດຕາ 31. ການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ

ສັນຍາຄ້າປະກັນ ຕ້ອງນໍາໄປຈົດທະບຽນຢູ່ຫ້ອງການຈົດທະບຽນຂອງຂະແໜງການເງິນ.ສໍາລັບສັນຍາຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ ຕ້ອງນໍາໄປຈົດທະບຽນຢູ່ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ບ່ອນຊັບຕັ້ງຢູ່.

ສັນຍາຄ້າປະກັນ ຈະໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເປັນທາງການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຈົດທະບຽນເປັນຕົ້ນໄປ.

ເຈົ້າໜີ້ມີບຸລິມະສິດໃນການໄດ້ຮັບການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນສັນຍາຄ້າປະກັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ສັນຍາຄໍາປະກັນທີ່ບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນມີຜົນໃຊ້ໄດ້ລະຫວ່າງຄູ່ສັນຍາ ແຕ່ຫາກບໍ່ມີບຸລິມະສິດເຊັ່ນດຽວກັບສັນຍາຄໍາປະກັນທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ.

ການຈົດທະບຽນສັນຍາຄໍາປະກັນ ຢູ່ຫ້ອງການຈົດທະບຽນຂອງຂະແໜງການເງິນ ຫລື ຢູ່ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຕ້ອງດໍາເນີນຢ່າງເປີດເຜີຍ ແລະ ໃຫ້ສາທາລະນະຊົນສາມາດເບິ່ງຂໍ້ມູນໄດ້ ໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມີການຮ້ອງຂໍ.

ມາດຕາ 32. ການສະລະບຸລິມະສິດ ແລະ ການໂອນການຄໍາປະກັນ

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີບຸລິມະສິດ ສາມາດສະລະບຸລິມະສິດຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນ ທີ່ມີການຄໍາປະກັນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນມູນຄ່າໜີ້ສິນຂອງຕົນ.

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄໍາປະກັນ ມີສິດໂອນການຄໍາປະກັນຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນ ທີ່ບໍ່ມີການຄໍາປະກັນຕໍ່ລູກໜີ້ຜູ້ດຽວກັນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນມູນຄ່າໜີ້ຂອງລູກໜີ້.

ເຈົ້າໜີ້ ທີ່ມີການຄໍາປະກັນສາມາດໂອນໜີ້ ລວມທັງຜົນປະໂຫຍດໃນໜີ້ຂອງຕົນໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ. ໃນກໍລະນີນີ້ການຄໍາປະກັນ ແລະ ບຸລິມະສິດທີ່ຕິດພັນກັບໜີ້ນັ້ນ ກໍຈະຖືກໂອນໄປພ້ອມ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນມູນຄ່າໜີ້ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 33. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ປົກຄອງ

ຜູ້ປົກຄອງເດັກທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸສິບແປດປີ, ຜູ້ປົກຄອງຄົນເສຍຈິດ ຫລື ຜູ້ຄຸ້ມຄອງຊັບສົມບັດຂອງຜູ້ຫາຍສາບສູນມີພັນທະປົກປັກຮັກສາຊັບສົມບັດຂອງພວກກ່ຽວ.

ຜູ້ປົກຄອງ ຫລື ຜູ້ຄຸ້ມຄອງດັ່ງກ່າວມີສິດນໍາເອົາຊັບສົມບັດຂອງເດັກ ຫລື ຜູ້ເສຍຈິດ ໄປຄໍາປະກັນໜີ້ເພື່ອຮັບປະກັນການໃຊ້ຈ່າຍໃນການຄຸ້ມຄອງດູແລ ແລະ ຮັກສາຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກກ່ຽວ ຕາມຄໍາເຫັນດີຂອງສານ.

ຜູ້ປົກຄອງ ຫລື ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜົນເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ຊັບສົມບັດຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງດູແລຂອງຕົນ ຖ້າວ່າຜົນເສຍຫາຍນັ້ນ ຫາກເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 34. ສິດໃນການຂາຍຊັບທີ່ນໍາມາຄໍາປະກັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ລູກໜີ້ ຫລື ຜູ້ຄໍາປະກັນ ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນຕາມກຳນົດເວລາໄດ້ ຜູ້ກ່ຽວຈະໝົດກຳມະສິດຕໍ່ຊັບທີ່ເອົາມາຊວດຈໍາ ຫລື ຄໍາປະກັນ ແລະ ເຈົ້າໜີ້ ກໍມີສິດເປັນເຈົ້າຂອງຊັບທີ່ນໍາມາຄໍາປະກັນຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາ.

ເຈົ້າໜີ້ ມີສິດປະມູນຂາຍຊັບທີ່ນໍາມາຊວດຈໍາ ຫລື ຄໍາປະກັນນັ້ນ ເພື່ອໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ. ໃນກໍລະນີທີ່ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນໍາມາຊວດຈໍາ ຫລື ຄໍາປະກັນນັ້ນ ຫາກມີລາຄາສູງກວ່າໜີ້ສິນແລ້ວ ເຈົ້າໜີ້ສາມາດເສັ້ງເອົາ, ຂາຍຊັບທີ່ນໍາມາຊວດຈໍາ ຫລື ຄໍາປະກັນນັ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ຫລື ປະມູນຂາຍ. ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຫັກເອົາຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍແລ້ວ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຕ້ອງສົ່ງຄືນໃຫ້ລູກໜີ້. ຖ້າວ່າຈໍານວນເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການຂາຍຊັບທີ່ນໍາມາຊວດຈໍາ ຫລື ຄໍາປະກັນນັ້ນ ຫາກບໍ່ພຽງພໍກັບໜີ້ສິນ ແມ່ນໃຫ້ລູກໜີ້

ຫລື ຜູ້ຄ້າປະກັນຕົ້ມໃສ່ຈົນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ.

ຊັບທີ່ນຳມາຄ້າປະກັນຕາມສັນຍາທີ່ຖືກຍຶດ ຫລື ອາຍັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງສານ ຈະນຳມາຂາຍໄດ້ ດ້ວຍການປະມູນຂາຍ ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຂາຍຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຄ້າປະກັນ.

ເມື່ອເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຜູ້ຊື້ ໄດ້ເຂົ້າຄຸ້ມຄອງ ຫລື ຊື້ຊັບ ທີ່ນຳມາຂວດຈຳ ຫລື ຄ້າປະກັນນັ້ນແລ້ວ ເຈົ້າຂອງຊັບຕ້ອງໂອນກຳມະສິດຕໍ່ຊັບດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຜູ້ຊື້. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກໍຕ້ອງຍັງຍືນການໂອນສິດດັ່ງກ່າວໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຜູ້ຊື້.

ມາດຕາ 35. ການປ່ຽນແປງ ຫລື ການຍົກເລີກສັນຍາຄ້າປະກັນ

ສັນຍາຄ້າປະກັນຈະເພີ່ມເຕີມ, ປ່ຽນແປງ ຫລື ຍົກເລີກກໍໄດ້ ຖ້າວ່າຄູ່ສັນຍາທັງຫມົດ ຫາກເຫັນດີ ເຫັນພ້ອມນຳກັນ. ທຸກເທື່ອທີ່ມີການເພີ່ມເຕີມ ຫລື ປ່ຽນແປງສັນຍາຄ້າປະກັນນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຈົດທະບຽນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕື່ມອີກ.

ມາດຕາ 36. ການຄ້າປະກັນທີ່ເປັນໂມຄະ

ການຄ້າປະກັນຈະເປັນໂມຄະ ໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງດັ່ງນີ້:

1. ການຄ້າປະກັນທີ່ເຮັດຂຶ້ນໂດຍ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດຫມາຍ;
2. ຊັບທີ່ເອົາໄປຄ້າປະກັນນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນກຳມະສິດຂອງຜູ້ຄ້າປະກັນທັງບໍ່ໄດ້ຮັບການມອບສິດ;
3. ການຄ້າປະກັນທີ່ເຮັດຂຶ້ນດ້ວຍການຂົ່ມຂູ່ ຫລື ຕົວະຍົວະຫລອກລວງ.

ມາດຕາ 37. ການສິ້ນສຸດການຄ້າປະກັນ

ການຄ້າປະກັນຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ໜີ້ສິນໄດ້ໃຊ້ແທນຄົບຕາມສັນຍາ;
2. ການທວງໜີ້ໄດ້ຫມົດອາຍຸຄວາມແລ້ວ;
3. ເຈົ້າໜີ້ສະລະສິດ ກ່ຽວກັບການຄ້າປະກັນ.

ມາດຕາ 38. ການລົບລ້າງການຈົດທະບຽນສັນຍາຄ້າປະກັນ

ການຈົດທະບຽນສັນຍາຄ້າປະກັນ ຈະຖືກລົບລ້າງໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າໜີ້ສະເໜີໃຫ້ລົບລ້າງການຈົດທະບຽນ;
2. ເຈົ້າຂອງຊັບສະເໜີໃຫ້ລົບລ້າງການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ ຖ້າວ່າການຄ້າປະກັນນັ້ນ ຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
3. ສານໄດ້ຕັດສິນໃຫ້ລົບລ້າງການຄ້າປະກັນ.

ໝວດທີ VI
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 39. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ອອກດໍາລັດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 40. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ມີທີ່ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດໍາລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປຸງແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄໍ້າປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ສະບັບເລກທີ 07/94, ລົງວັນທີ 14 ຕຸລາ 1994.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ສະໜາມ ວິຍະເກດ